

מהדורה חדשה של הסיווג

למי שאינו זוכר את הסיווג: בשנות ה-60 הוקמה ועדה, בראשות נגיד "בני ישראל" ד"ר הורוביץ, ששינתה את הסיווג המיקצועי של עובדי שירות-המדינה.

מה שקורה עתה עם הרפורמה, מזכיר לרבים את הסיווג ההוא. שכן, תוך חצי שנה תתבצע עבודת ועדת הסיווג נשחקו מנקודתיה כליל, ותוך שנה שילמו, לפי הסיווג החדש, לעובדי-המדינה תוספות שכר של 900 מיליון לירות.

הרפורמה כבר החלה יוצרת עיוותים. עובדי "אל על" חורגים, בהסכמ-השכר שלהם, מן הרפורמה, כיוון שהם יקבלו שכר-נטו שהוא גם הברוטו. עתה ייכעו גם לעובדי-הבנקים בעניין דומה. ולדעת כלכלנים, תוך חודשים ספורים תהיה התוצאה היחידה של הרפורמה גידול של השכר ברוטו לשכירים, כדי לשמור על הנתו הקודם.

אולם הרפורמה תגרום נזק חמור עוד יותר מן הסיווג, כי היא גם חותכת את ההכנסות ממיסית-ההכנסה, על-ידי הקטנת מכסימום המס ל-60 אחוזים, ועל-ידי הכנסת אנדרלמוסיה בכל מערכת-המיסוי הקיימת.

תוכניות האוצר להרחבת בסיס המס, על-ידי תוספת גבייה מ-200 אלף עצמאיים וחברות שאינם מנהלים ספרים, כבר נידחו. רק בשבוע שעבר הודיעו, בשקט, כי נכנעו לבעלי-המלאכה ודחו בחצי-שנה את מועד התחלת ניהול הספרים על-ידי 60 אלף בעלי-מלאכה.

תימונע - לקבור או לפתור?

"כבלי-ציון" בראשון-לציון. קניית המיפ"ע בראשון-לציון באה במקום ביתוח מפעלים לעיבוד נחושת גולמית בתימונע עצמה. אילו היו מקימים בתימונע מיפ"ע לים לעיבוד נחושת למוצריה בעוד-מועד, לא היה המיפעל תלוי כולו במי-הירי הנחושת בעולם.

אולם וירצבורג לא עשה זאת. הוא גם לא דאג לייעול מספיק. מיספר מנהלי-המחלקות גדל בתקופתו משיבעה ל-17, ולכולם סגנים ועוזרים.

וירצבורג עצמו, מנכ"ל המיפעלים ב"תימונע, מתגורר בירושלים, נמצא בתימונע יומיים-שלושה בלבד בשבוע. כיצד הוא מסוגל לנהל ולייעל את המיפעל?

ההנהלה רואה את הפיתרון בפיטורים וביקוצף השכר לעובדים, דבר שיביא לע"זבירת עובדים. היא אינה מציעה קיצוצף בשכר-השלה או בייעול הנהלת המיפעל והשירותים. יו"ר ועד-העובדים, מ"ט גילעדי, מתנגד לתוכנית זו. הוא מסתמך על ועדת מומחים שמינה שר-המיסחה-התעשייה שמצאה, בבדיקות ראשונות כי

שר-המיסחה-התעשייה מחזיק עתה בידיו את עתידו של מיפעל המיכרות לנחושת בתימונע, שהפסיד בשנה האחרונה כ-50 מיליון לירות בגלל ירידת מחירי הנחושת בעולם. ההצעות המועלות לסגור את המיפעל הן מחזיקות, לא רק בשל ההשקעות בסך 200 מיליון לירות, שהושקעו על-ידי המדינה בתימונע, אלא גם מפני שהמיפעל הוא התשתית הכלכלית של אילת. סגירת המיפעל, כמוה כסגירת אילת.

הניסיון הוכיח, כי במחירי מחצבים יש שבע שנים רזות ושבע שנים טובות. מיכרות הפוספטים הפסידו שנים רבות, והיו תביעות רבות לסוגרם. מי שהיה מנכ"ל חברת "כימיקלים לישראל", ולפני

מטי גיבנדי לזרוק את הכורים -

כן מנהל תימונע, יעקב בן-יהודה הי-מנוח לא רק שלא סגר או את המיכרות, אלא אף הרחיב וייעל אותם. לפני שנה התברר כי נוצר מחסור במוספטים ב"עולם, ומחיריהם עלו פי-שלושה.

למשל, "מפעלי יס-המלח". המנהל הנוכחי של "כימיקלים לישראל", הב"רת-הגג של כל מיפעלי-הפיתוח במדינה, כולל תימונע, הוא מרדכי מקלף, לש-עבר מנכ"ל "מיפעלי יס-המלח". בתקופתו הצטברו שם הפסדים של כ-120 מיליון לירות, ואיש לא חשב על סגירה. להיפך, השקיעו מאות מיליונים בהרחבת כושר-הייצור, והוזלתו. לפני שנה חלה עלייה במחירי האשלה, ו"מיפעלי יס-המלח", מר"וויחים, החזירו את כל ההשקעות וצו-רים רווחים גדולים לעתיד.

הוא הדין בנחושת. אחרי כמה שנים של רווחים, הפסידה עתה המדינה על מיכרות-הנחושת. המנהל הנוכחי של מיכרות תימונע, אורי וירצבורג, המנהלם במחירי האשלה, אינם במצב הנוכחי, כיוון שלא דאג להפריש מן הרווחים לקרן-איוון, שממנה יכוסו הפסדים הצפויים. תחת זאת ניקנו בריווחי תימונע מפעלי הנחושת מוגמרים של נחושת, כמו

מנכ"ל וירצבורג או להחליף את ההנהלה?

ההנהלה לוקה בחוסר-יעילות מדחים ובביזבוז משווע. כאשר המנהלים כושלים, הם משליכים את האשמה על הכורים. ייבוא הנחושת השנתית לישראל נע סביב 50 מיליון דולר. על ייבוא נחושת גול-מית או מעובדת למחצה כמו מוטות, או פחים, אין כל מכס והגנה. על תוצרת מוגמרת יש היטל של 12 עד 20 אחוזים. אותו דין צריך לחול גם על תימונע. יש להטיל היטל-ייבוא בשיעור של 10%, שיאזן את ההפסדים בשנות הרוון. כך עושים גם לגבי ייבוא ברזל, כדי להגן על מיפעלי הלדדה. במקביל יש להקים בתימונע תעשיית מוצרים נחושתיים. במקום לסגור את המיכרות, צריך להחליף את ההנהלה!

הפיץ את עצמך!

חולצות-הטריקו העממיות הן הלחית האחרון בשוק האופנה. עד-כדי-כך, שבתל-אביב צצו אפילו בוטיקים מיוחדים ש-אינם מוכרים ללקוחותיהם דבר מלבד חולצות-טריקו, בכל הצבעים ובכל ה-גורות.

אלא שחולצות-טריקו אינן חולכות סתם כך. כדי לעשות אותן יותר מתוח-כמות, מדפיסים עליהן ציורים, סיסמות ואפילו שילטי תנועה. בוטיק A.A. ש-ברחוב דיזנגוף בתל-אביב, השייך לא-ב-רהם ארביב ולדוגמנית סמדר דרור, הרחיק-לכת. הוא מציע עתה למכירה חולצות-טריקו עם הדיוקן העצמי של הלובר אותן. מי אמר שאפשר להעריך את "החיפושיות" או את יהורם גאון? אם מישו רוצה להפיץ את פרצופו בר-בים, ולזכות במעט פולחן-אלילים, הוא יכול להזמין חולצות טריקו מצוירות עם דיוקנו (המיינום הנדרש להדפסה - 100 חולצות), ולחלק אותן אהרי-כך לכל בני-המשפחה. שהשכנים והאויבים ית-מצצו.

אחד הראשונים שזכה בחולצות-טריקו

דוגמן מנוסי פולחן-אישיות

הקפאת השקעות באחברה לישראל

מנכ"ל "החברה לישראל", ישראל (איו"ל) גילעד, היטעה את הציבור, עת הודיע במסיבת עיתונאים כי החברה שהיא מנהל תשקיע בקרוב בעשרות מיל-יוני לירות. כך גם אמר בשיחה עם יושב-ראש הנהלת הסוכנות היהודית, פניחס ספיר.

האמת היא, כי בישיבת ההנהלה ה-אחרונה התחיל גילעד מקריא את תוכ-נית ההשקעות שהכין, ואז הופסק בגסות על-ידי הברון אדמונד דה-רוטשילד שאמר כי הזמן אינו בשל לדון בהש-

מנכ"ל גיבנדי מדוע עוכב הדו"ח?

קעות חדשות, והוריד את הנושא מסדר-היום. גילעד נשאר עם התוכניות ביד, מבלי שניתן לו להקריאן כלל. מקורות מהימנים מוסרים, כי הסיבה לאי-הפצת הדיווח-השבון של רואי-החשבון האמריקאיים של "החברה לישראל" היא, כי הם מסרבים להשמיט מן הדיוח-השבון פרטים שעמיתיהם בישראל הסי-כימו להשמיט. בארצות-הברית, חתימה על דיווח-השבון בתי-שלים היא עבירה פלילית. הנהלת "החברה לישראל" חו-ששת, כי אם יגיעו ארצה העתקי הדיוח-השבון האמריקאי, תתעורר סערת רו-חות מהודשת בגלל הדברים שהוא חושף.

כזאת היה הפיזמונאי דידי מנוסי. פעם כבר הדפיס את הקאריקטורה שלו על-גבי מציתים, בבית-חרושת ישראלי חדש שנפתח בנצרת. אז הסתבר שבדנמרק הזמינו פתאום 100 אלף מציתים עם הציור הזה. לא מפני שבדנמרק ידעו מי זה דידי. הציור פשוט שטעש אותם. עכשיו מקווים שאותו דבר יקרה גם לחולצות-הטריקו.

מילחמת סיי"ן-בסי"ן

בשיריון קיים מונה, מילחמת סיי"ן-בסי"ן, היינו מילחמת-שיריון-בשיריון. ראשי האוצר ו"בנקי-ישראל" עסוקים, בי-ימים אלה, במילחמת סיי"ן-בסי"ן - מילחמת ספקולאנטים בספקולאנטים. השבוע טפחו האדונים יהושע רבי-נוביץ ומשה זנבר לעצמם על השכם:

הם הצליחו לסדר את הספקולאנטים, שהיכו לפיחות גדול של 10%, ועשו פיחות של 1.96 בלבד. כך, אין זו טעות: פחות משני אחוזים, וזאת, כיוון שהספקולאנ-טים בקייה בירושלים אינם יודעים חשבון, והורו על פיחות של 2% מ-6 לירות, במקום מ-6.12 לירות, שהוא השער הקודם של הדולר.

כל ילד יודע, כי לא יהיה מנוס מ-פיחות גדול בזמן הקרוב. ובכן, אולי יעסקו ראשי האוצר בעניינים חשובים מאשר איד לסדר את הספקולאנטים? מזה חצי שנה בקירוב אין כל השקעה נוספת במשק הישראלי. כאשר אין הש-

קעות, התשתית הכלכלית אינה גדלה. אם אינה גדלה, המשק שרוי בקיפאון ובני-מזה חצי שנה לא גדל הייצוא. אם הייצוא אינו גדל, הכנסות המדינה במט-בע זר אינן גדלות, והדבר מסכן את עצמאותה המדינית. קיפאון בחשקעות ובייצוא הוא ה-דבר החמור ביותר לעתיד המדינה, הרבה יותר מניצחון על רחוב לילינבלום או על עובדי הבנקים. לשר-האוצר יש זמן להת-ערב בסיכסוך, בנק לאומי, או לערוך מנביות-חירום למיפלגות, אבל אין לו פנאי לערוך את המשק לגידול בהשקעות מישלחת של הבנק העולמי, שביקרה בארץ לאחרונה, ופגשה עם כמה תעש-יינים, ואמרה להם כי אינה מבינה מדוע משחקים ראשי המדינה ב"מוישה גרויס". הרי ישראל היא מדינה קטנה מכדי לו-הפעיל עליה תיאוריות מקור-כלכליות, הטובות לשוק המשותף או לארצות-הברית.